

Ο ΔΗΓΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Μικρή εισαγωγή

Παιδιά, χρόνια πολλά!... Ευλογημένος ο καινούργιος χρόνος!...

Αυτές τις μέρες που μεταξύ μας ανταλλάζουμε ευχές για τον νέο χρόνο, θυμήθηκα μια μικρή ιστορία, που είχα διαβάσει κάποτε και θα σας τη διαβάσω...

«Λίγες μέρες μετά τα Χριστούγεννα ένα αγόρι βιάδιζε με πολλή δυσκολία σ έναν από τους πολυσύχναστους δρόμους του Σαν Φρανσίσκο (ΗΠΑ), σέρνοντας ένα ολοκαίνουργο και γεμάτο φως βαγονάκι. Στο βαγονάκι υπήρχε ως επιβάτης... ένα μικρό νήπιο. Ήταν μια εικόνα του Νηπίου Ιησού από τη φάτνη, η οποία είχε στηθεί τις μέρες των Χριστουγέννων σε γειτονικό Ναό της πόλης. Η μητέρα του αγοριού, μόλις αντιλήφθηκε τι έκανε ο γιος της, έτρεξε προς το μέρος του και τον επέπληξε αυστηρά, διότι κυκλοφορούσε στον επικίνδυνο δρόμο και, κυρίως, διότι πήρε από το Ναό την εικόνα του Νηπίου Ιησού.

«Μα, μητέρα», διαμαρτυρήθηκε το αγόρι με ορθάνοιχτα τα λαμπερά του μάτια, «υποσχέθηκα στο Νήπιο Ιησού αυτό· Αν μου χάριζε ως Χριστουγεννιάτικο δώρο ένα όμορφο βαγονάκι, ο πρώτος που θα έμπαινε σ' αυτό για μια βόλτα θα ήταν αυτό το 'ίδιο»!...

Θέλω να μου πείτε, όμως, γιατί άρχισα με αυτή την ιστορία σήμερα.

- Μήπως ο μικρός Χριστός έκανε και σε εμάς κάποιο βαγονάκι δώρο...;

- Αρκετά πετυχημένες οι απαντήσεις σας. Το «βαγονάκι» που μας χάρισε και πάλι δώρο ο Χριστός, είναι ο καινούργιος χρόνος! Ολοκαίνουργο, γεμάτο φως, όνειρα, ελπίδες, ευχές! Μπαίνουμε μέσα και προχωράμε! Πού μας πάει; Τι θα βρούμε μπροστά μας;... Δεν το ξέρουμε!

- Όμως, πώς θα γίνει επιτυχημένο το ταξίδι μας, ώστε να φτάσουμε κοντά Του;...

Η μικρή ιστορία που ακούσαμε, κρύβει το μυστικό της επιτυχίας. Το καταλάβατε;

- Στο βαγονάκι του νέου χρόνου να βάλουμε πρώτο επιβάτη και οδηγό μας τον Ιησού Χριστό! Γιατί αυτός είναι ο άχρονος Θεός μας. Ο εξουσιαστής και κυβερνήτης του χρόνου! Θα Του δώσουμε την πρώτη θέση στον χρόνο που ανοίγεται μπροστά μας!

Και θα κάνουμε σήμερα πιο στενή τη γνωριμία μαζί Του. Θα γνωρίσουμε τον Μεγάλο

επιβάτη του βαγονιού μας που είναι φίλος μας και Θεός μας. Θα μιλήσουμε για τα παιδικά χρόνια του Ιησού!

Αγιογραφική Δίγηση (Λουκ. β' και Ματθ. β')

Για τα παιδικά χρόνια του Χριστού μάς πληροφορούν με λίγα, αλλά πολύ διαφωτιστικά λόγια οι Ευαγγελιστές Λουκάς και Ματθαίος. Από τη Βάπτισή Του, στα τριάντα Του χρόνια, αρχίζει η δημόσια ζωή του Κυρίου μας αφού πριν από την ηλικία αυτή δεν επιτρεπόταν στους Ιουδαίους να γίνονται διδάσκαλοι.

- Όταν συμπληρώθηκαν οκτώ μέρες από τη γέννηση του Χριστού, έγινε η «περιτομή» του Παιδιού και έδωσαν σ' αυτό το όνομα « Ιησούς», που σημαίνει ο Θεός Σωτήρας! Ιησούς! Το πιο μεγάλο και αγαπημένο όνομα στον ουρανό και στη γη.

- Οι μέρες κυλούν και το Παιδί της Βηθλεέμ μεγαλώνει. Είναι τώρα 40 ημερών. Η Παναγία Μητέρα Του και ο προστάτης Του Ιωσήφ το οδηγούν στον Ναό του Σολομώντα στα Ιεροσόλυμα! Εκεί τους υποδέχεται ο Γέροντας Συμεών, ο οποίος και λαμβάνει το θείο βρέφος στην αγκαλιά του και προφητεύει με τον φωτισμό του Θεού τι θα συμβεί στο Παιδί και στην μητέρα Του, την Παναγία. Προφητική υποδοχή στον Κύριο και Σωτήρα μας! Το γεγονός αυτό το γιορτάζει η Εκκλησία μας στις 2 Φεβρουαρίου με τη γιορτή της Υπαπαντής του Κυρίου (υπαπαντή = υποδοχή).

- Δεν άργησε όμως να φανεί η κακία των ανθρώπων από την νηπιακή ακόμα ηλικία του Χριστού μας! Ο εχθρός Διάβολος εχθρικά είδε τον ερχομό Του στη γη και βάλθηκε από την αρχή να τον αφανίσει! Να ματαιώσει το έργο της σωτηρίας των ανθρώπων!

—Σφαγή όλων των αγοριών της Βηθλεέμ από δύο ετών και κάτω, σφυρίζει στο αυτί του Βασιλιά της Ιουδαίας Ηρώδη! Ανάμεσά τους σίγουρα θα σφαχτεί και ο Μεσσίας!

Και το θείο Βρέφος; Πώς σώθηκε;

—Σαν προσφυγόπουλο, στην ειδωλολατρική Αίγυπτο!

Μεσάνυχτα και Άγγελος Κυρίου ξυπνάει τον Ιωσήφ!

—Σήκω, Ιωσήφ! «Παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φύγετε στην Αίγυπτο! και μείνε εκεί έως ότου σου πώ να ξαναγυρίσεις! Γιατί ο Ηρώδης θέλει να θανατώσει τον μικρό Ιησού»!

Φοβερή η είδηση! Πώς ξεσηκώθηκαν μέσα στη νύχτα! Πώς ετοίμασαν γρήγορα-γρήγορα τα αναγκαία τους πράγματα, τα φόρτωσαν στο γαϊδουράκι τους και ξεκίνησαν!... Νύχτα ξεκίνησαν και κρυφά για το πολυήμερο ταξίδι! Ο Θεός πρόσφυγας! Πώς να το χωρέσει ο νους! Η Αγία

Οικογένεια προχωρά στο άγνωστο! Πού θα μείνουν; Πώς θα ζήσουν εκεί;!... Αυτό θα πει πίστη και εμπιστοσύνη και υπακοή στο θέλημα του Θεού!...

Φεύγουν, λοιπόν, και αφήνουν πίσω τους την Βηθλεέμ και τον αιμοσταγή Ηρώδη να ετοιμάζεται για να πραγματοποιήσει το σατανικό σχέδιο της σφαγής τόσων και τόσων αθών νηπίων!

Ω! Τι έγινε τότε στη μικρή πόλη της Βηθλεέμ και στα περίχωρά της! «Θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς...»! Όπως είχε προφητέψει ο προφήτης Ιερεμίας! Αυλάκια το αίμα στα περίχωρά της! Οι πρώτοι αθώοι Μάρτυρες για τον Χριστό! (14.000 περίπου, που τους γιορτάζει η Εκκλησία μας στις 29 Δεκεμβρίου).

Και ο Σωτήρας μας; Πρόσφυγας στην Αίγυπτο, με την Παναγία μητέρα Του και τον Ιωσήφ. Πόσα χρόνια έμειναν εκεί; Δεν ξέρουμε. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας λέει, έως ότου πέθανε ο Ηρώδης. Τότε Άγγελος Κυρίου πάλι ειδοποιεί τον Ιωσήφ να γυρίσουν στην πατρίδα τους! Φόρτωσαν πάλι το γαϊδουράκι και πήραν το δρόμο του γυρισμού! Ο μικρός Ιησούς, παιδάκι πιά, αρκετό δρόμο θα τον έκανε με τα ποδαράκια Του! Γύριζαν χαρούμενοι στην πατρίδα. Και με συμβουλή του Αγγέλου πήγαν και κατοίκησαν στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, όπου βασιλεύε ο πιο μαλακός γιος του Ηρώδη, ο Αντίπας. Στη Ναζαρέτ πέρασε τα παιδικά και νεανικά Του χρόνια ο Κύριός μας. Γι' αυτό και τον ονόμασαν Ναζωραίο. Έτσι πραγματοποιήθηκε η προφητεία, ότι «Ναζωραίος κληθήσεται».

- Η Ναζαρέτ! Ένα άσημο χωριό! Ένα σπιτάκι της ταπεινό στέγασε Εκείνον, που δε χωρούν οι ουρανοί! Δεν έζησε ο Κύριός μας, ο Βασιλιάς των όλων σε ανάκτορο, με ευρύχωρα δωμάτια και πλούσιες επιπλώσεις! Δεν φορούσε ρούχα ακριβά! Ούτε έτρωγε φαγητά στις νόστιμες ποικιλίες που τα έχουμε σήμερα! Όλα απλοϊκά. Σαν σε ένα χωριό, πριν 2.000 χρόνια! Και μάλιστα κάτω από τη σκλαβιά των Ρωμαίων! Ένα σπιτάκι φτωχικό, μαζί με το εργαστήρι της ξυλουργικής του Ιωσήφ!...

Σπιτάκι όμως που έλαμπε από καθαριότητα και τάξη! Γεμάτο φως, γαλήνη, αγάπη, ειρήνη, ευλογία ουράνια! Κατοικούσε μέσα σε αυτό, σαν Παιδί, ο ίδιος ο Θεός! Να είχε κάθε σπίτι, παλάτι ή καλύβι αυτή την ευτυχία!

- Ο μικρός Ιησούς! Το αιώνιο πρότυπο για κάθε παιδί!...

Ο ευαγγελιστής Λουκάς μας πληροφορεί ότι το «Παιδίον» αυτό, εκεί στη Ναζαρέτ, μεγάλωνε και ψήλωνε και δυνάμωνε στο σώμα, αλλά γινόταν συγχρόνως δυνατό και στο πνεύμα και στον νου! Ούτε σε Σχολεία, ούτε σε Πανεπιστήμια σπούδασε! Η θεϊκή Χάρη το δυνάμωνε και το οδηγούσε σε κάθε αρετή! Φωτεινή η παρουσία Του και αγία η συμπεριφορά Του, όλο και περισσότερο όσο μεγάλωνε! (Λουκ. β' 40).

Συζήτηση

Ποιος μπορεί να φανταστεί τη συμπεριφορά του Κυρίου μας σαν Παιδί 10, 11, 12 χρόνων;! Παιδί υποδειγματικό! Μοναδικό μέσα στους αιώνες! Με όλη επάνω Του την ομορφιά και τη φωτεινότητα της καθαρής και αναμάρτητης ζωής Του! Ευωδίαζε, με ευωδία ουράνια, παντού και πάντα!

• Τι υπομονή, έδειξε στις θλίψεις, στη φτώχεια, τι προθυμία στις δουλειές. Πολύ μικρός ακόμη ο Κύριός μας, έγινε πρόσφυγας. Βιαστικά έφυγε η αγία Οικογένεια για την Αίγυπτο μπροστά στη μανία του Ηρώδη, μαζεύοντας τα λιγοστά τους υπάρχοντα. Και σε λίγα χρόνια πάλι, το κοπιαστικό ταξίδι της επιστροφής. Στη Ναζαρέτ όπου έμειναν, φτωχικά έζησαν. Και πόσο βοήθησε ο Ιησούς τον προστάτη του Ιωσήφ στο ξυλουργείο, για να ζήσουν. Κι όλα αυτά τα πέρασε ο Χριστός χωρίς γκρίνιες και κλάματα ανυπομονησίας.

- Αυτό εμάς, παιδιά, σήμερα τι μας διδάσκει;

Μας διδάσκει αφ' ενός να δεχόμαστε με ειρήνη τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες που επιτρέπει ο Θεός στη ζωή μας και στην οικογένειά μας και να δείχνουμε την απαραίτητη υπομονή.

Και αφ' ετέρου να μην κουράζουμε τους γονείς μας με γκρίνιες, μουρμουρητά και πείσματα. Αλλά πρόθυμα και χαρούμενα να τους βοηθάμε στις διάφορες εργασίες τους. Έτσι με την εργατικότητά μας και την προθυμία μας θα τους ξεκουράζουμε από το βάρος των ευθυνών και των κόπων που έχουν.

- Εκτός όμως από την προθυμία και την υπομονή στις δουλειές, ο Κύριος ήταν απολύτως ΥΠΑΚΟΥΟΣ στους γονείς Του. Τους άκουγε σε όλα. Δεν αντιμιλούσε, ούτε αντιδρούσε στις συμβουλές τους, ώστε να τους πικραίνει.

Μπορείτε, παιδιά, να αναφέρετε κάποια παραδείγματα, όπου θα φαίνεται η υπακοή στους γονείς μας;

- (.....) Να μιλήσουν τα παιδιά...

- Αλλά και κάτι άλλο: Παρά τις δουλειές του σπιτιού και του ξυλουργείου, στις οποίες τόσο βοηθούσε, δεν αμελούσε την προσευχή. Αντίθετα, πόσο λαχταρούσε να μιλά με τον ουράνιο Πατέρα Του. Με τι θέρμη προσευχόταν! Χωρίς χασμουρητά, χωρίς να βαριέται ή να χαζεύει γύρω-γύρω, σαν να κάνει αγγαρεία...

Κι εμείς, βλέποντας το άγιο παράδειγμα του μικρού Χριστού μας, πώς θα προσευχόμαστε

από σήμερα;

- (.....) Να μιλήσουν τα παιδιά...

Επίσης, και προς τους άλλους ανθρώπους, που δεν ήταν του σπιτιού, και στα παιδιά της πόλης η συμπεριφορά Του ήταν άψογη. Είχε αγάπη σε όλους. Κανέναν δεν κορόιδευε και δεν στενοχωρούσε. Ήταν ευγενής, καλοσυνάτος και προς τους μεγαλύτερους σεβαστικός!

Αυτό είναι μια αφορμή να προσέξουμε και τη δική μας συμπεριφορά...

- (.....)

Βλέπω μερικά παιδιά στην εποχή μας να μαζεύουν κάρτες ποδοσφαιριστών, τραγουδιστών... ή να αγοράζουν σχετικές αφίσες και να γεμίζουν με αυτές τα συρτάρια τους και τα δωμάτιά τους! Τους θαυμάζουν! Είναι οι ήρωές τους, λένε...

Είναι όμως και κάποια άλλα παιδιά που έχουν ξεχωρίσει το πρότυπό τους! Έχουν διαλέξει τον αγαπημένο τους Ήρωα!... Τον πρωταθλητή τους και παντοτινό νικητή, τον Χριστό, με τα εκατομμύρια τους Αγίους, που τον ακολούθησαν!

- Εμείς, παιδιά, ποιόν ήρωα, ποιο πρότυπο θα βάλουμε στη ζωή μας τώρα στην αρχή του χρόνου;

Σύνθημα: Πρότυπό μου μέσα στο χρόνο ο Χριστός!